

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla (przewodniczący)
SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)
SSN Tadeusz Żyżnowski

w sprawie z wniosku S. S.
przy uczestnictwie T. S. i R. F.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 czerwca 2007 r.,
zażalenia uczestniczki R. F.
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 5 lutego 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2007 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki postępowania wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 24 października 2006 r., z tego powodu, że wnioskodawczyni nie wniosła pełnej opłaty stałej, określonej w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.). Skarga ta została wniesiona przez pełnomocnika uczestniczki, a uiszczona w znakach opłaty sądowej opłata wynosiła 950 zł zamiast 1000 zł.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 5 lutego 2007 r. pełnomocnik uczestniczki przyznał fakt omyłkowego uiszczenia tylko kwoty 950 zł (zamiast 1000 zł). Bronił jednak stanowiska, że w takiej sytuacji Sąd nie powinien od razu odrzucać wniesionego środka zaskarżenia. Był zobowiązany natomiast wezwać uczestniczkę do uiszczenia brakującej części wspomnianej opłaty, określonej w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. Odrzucenie skargi kasacyjnej zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c. byłoby możliwe tylko wtedy, gdyby środek zaskarżenia nie został opłacony w ogóle, co nie miało jednak miejsca w danym przypadku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik uczestniczki postępowania nie kwestionował tego, że została wniesiona opłata od skargi kasacyjnej w wysokości 950 zł (w znakach opłaty sądowej) zamiast w wymaganej wysokości 1000 zł. Taka właśnie opłata powinna być uiszczona w postępowaniu o podział majątku wspólnego (art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c., Sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty wniesione m.in. przez adwokata środki odwoławcze (w tym – skargę kasacyjną), podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej, obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Opłata przewidziana w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. jest opłatą stałą w rozumieniu art. 130² § 3 k.p.c. i powinna być wniesiona jednocześnie ze złożeniem środka zaskarżenia (skargi kasacyjnej). Integralny charakter opłaty stałej nie pozwala na przyjęcie interpretacji przepisu art. 130² § 3 k.p.c. sugerowanej przez pełnomocnika wnoszącego zażalenie. W tej sytuacji zażalenie uczestniczki postępowania należało oddalić jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).